

¹⁹/ || ἕτερα || πάλιν ὁ ἴδιος [Κάλοτας] (εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ τόπον μὲ προτεστάτιον ἐμπόδισεν καὶ (εἰς τὸν κύρ χατζῆ) Κων²⁰/σταντῖνον Πὼπ οὔ(γγρικα) F 149 τοῦ [..⁵...] Πούλκ τοῦ [...^{±7}....] μακαρίτου. Καὶ ἔστω. τὰ ὁποῖα ἐμπό²¹/δια τοῦ τὰ (εἰ)παν καὶ ἐκ στόματος καὶ μᾶς ἀποκρίθησαν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος (εἰ)πον ἐκ(εἰ) καὶ ἔστω.

στ. 17, 19 Ανακοίνωση συντηρητικῆς κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτων, μελῶν τῆς Κ.

Ἡ δήλωση γίνεται γιὰ λόγους δημοσιότητος.

266

1778/ΧΙΙ/3

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

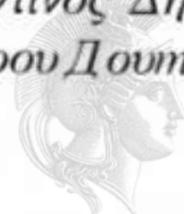
978/φ 117ν

σχ. 261, 263, 268

Πρακτικό. Διοικητικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν (αναγκαστικὴ) προσφορὰ ἀλόγων στὴ Διοίκηση τῆς Τρανσυλβανίας.

// 1778: τῆ 3: δεκεμβρίου: Σιμπίνου
² τὴν σημερινὴν ἐσυναχθ(ει)μεν ἡμ(εἰ)ς οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι ἔστωντας καὶ ³/ νὰ ἐλάβωμεν ἕνα κομησιόνη ἀπὸ τὸ ἐκλαμπρον γουμπέρνιουμ, (εἰς τὰς 7: τοῦ ⁴/ παρόντος κατὰ τὸ νέον, γραμμένον ὁμως (εἰς τὰς 19: τοῦ ἀπερασμένου. / μ' ὁ: ⁵/ λον ὁποῦ καὶ πρὴν νὰ τὸ λάβωμεν (εἰ)χαμεν ἀποφασίση διὰ νὰ φανῶμεν καὶ ⁶/ ἡμ(εἰ)ς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἐμπιστοὶ βασιλ(ει)κοὶ ὑπ(εἰ)κοοι./ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀπο:⁷/φασίνμας, καὶ κατὰ τὸ κομίσιον τοῦ ἐκλαμπρου γουμπέρνιου, ἐσυναδροίσθ(ει)μεν ⁸/ καὶ ἀποφασίσαμεν, μὲ ὄληνμας τὴν προδυμίαν νὰ φανῶμεν καὶ ἡμ(εἰ)ς ⁹/ οἱ τῆς κουμπανίας τοῦ Σιμπινίου πραγματευταῖς πρόδυμοι, καὶ ἐμπιστοὶ ¹⁰/ ὑπ(εἰ)κοοι (εἰς τὰς βασιλ(ει)κὰς αἰτ(εἰ)σης. μὲ τὸ νὰ (εἰ)ναὶ διὰ ἰσηχίαν τοῦ κοινοῦ. ¹¹/ ὅθεν προσφέρωμεν θεληματικῶς καὶ μὲ ὄληνμας τὴν προδυμίαν, ¹²/ καὶ κατὰ τὴν δυναμήνμας, χᾶρην, καὶ ὡς δῶρον, ἄλλογα, 12: ἡττη ¹³/ δώδεκα, μ' ὄλον ὁποῦ ἐπιθυμοῦσαμεν νὰ φανῶμεν καὶ μὲ ἀν:¹⁴/ δρώπους¹, ἀλλὰ μὴν ἔχοντας κανένα ποσσεσιόνη, μᾶς (εἰ)ναὶ ἀδύ:¹⁵/νατον. ὅθεν καὶ ἀποφασίσθ(ει) ἢ ἄνωθεν σοῦμμα τῶν δώδεκα ἀλ:¹⁶/λόγων, διὰ τὰ ὁποῖα θέλ(ει) γίν(ει) τὸ ὀγλιγορότερον καὶ τὸ ῥεπαρτιτζιό:¹⁷/νη ποίος καὶ πόσα θέλ(ει) δώσ(ει) ὁ καθ' (εἰ)ς τῆς κουμπανίας, καὶ ἔστω.

¹⁸⁻²⁷/ δωμᾶς βελλεράς νῦν προεστὼς πρ, Μανικάτης σαφράν(ος) πρ, Κόνσταντίνος Ἄρπασις πρ, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ, κυρήτσης χατζῆ τύχ(ου) [μον.], γεόργις βελλεράς [μον.], Κωνσταντίνος Δημητρί(ου), χατζηθεοδορος [μον.], ναστος: Διμητρί(ου) πρ, Δουμητροῦ Δουτκα* [μον.],

ΚοσταΔημ προεΔα** [μον.(;)], Ιωανής Μαβροδι, Ιωάννης Ιωάνν(ου) Μάρ(ου) καπετάνος τῆς ἐξωτέρας τρια.

* Ντουμήτρου Ντούτκα ** Κοσταντήν Πρέντα]

Αναφέρεται στη στρατολόγηση, εξοπλισμό και μισθοδοσία ανδρών στην οποία ήταν υπόχρεοι οι γαιοκτήμονες. Για τον λόγο αυτό προστίθεται στη συνέχεια ότι δεν έχουν «κανένα ποσσεσιόνη», ότι στερούνταν δηλ. ακίνητης περιουσίας.

267

1779/Ι/24

978/φφ 118v-119r

χ. Παναγιώτη Κωνσταντά

Απόφαση οριστική. Πλαστογραφία εγγράφου. Εξύβριση και απειλή μεγαλύτερου αδελφού. Ασέβεια προς το Κριτήριο. Χρεωστική ομολογία. Υποθήκη («ένεχυρον»). Δωσιδικία εναγομένου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1779 Ιανναρίου: 24: Συμπίνι
²/ ἤλθεν ὁ Γιοβάνος Δημητρίου καὶ ἔκραξεν τὸν ἀδελφόν του τὸν ³/
 Χρίστον Δημητρίου: τὸν γεροντότερον λέγων (εἶς) τὴν κρίσιν: πρῶ⁴/τοστο-
 λογίζοντας ὁ Γιοβάνος {ὅτι} καὶ λέγοντας ὅτι ἔ(ει)π(εῖ) τὰ ἔξο⁵/δάτου ὅλα
 ἀπὸ τὸν ἀδελφόντου τὸν Χρίστον ὅπου ἤλθεν (εἶ)ς τὴν ⁶/
 χαράντου: [[καὶ]]
 καὶ ἐρωτώνταστον τὸν Χρίστον ἂν τὸν ἔκραξεν ⁷/
 τὸν ἀδελφόντου (εἶ)ς
 τὴν χαράντου, καὶ οὕτως ἀπεκρίθ(ει) ὁ Χρίστος ⁸/
 ὅτι δὲν τὸν ἔκραξεν
 οὔτε ἔχ(ει) εἶδησιν, ὁ δὲ Γιοβάνος λέγ(ει) ⁹/
 ὅτι ἔχ(ει) γραφὴν παρά τοῦ
 ἀδελφοῦτου Χρίστου: ὅπου τὸν προ¹⁰/σκαλ(εῖ) να ἔλθη (εἶ)ς τὴν χαράντου,
 καὶ οὗτος εὐγαλεν τὴν γρα¹¹/
 φὴν παρὸν καὶ τὴν ἐδιαβάσαμεν, καὶ ἡ ὁποία
 (εἶ)ναι γε¹²/
 γραμμένη (εἶ)ς τοὺς 1778 δικημβρίου: 6: (εἶ)ς Συμπίνι βλάχικα
¹³/
 (εἶ)ναι γραμμένη τὴν ὁποίαν διαβάζοντάστην (εἶ)δαμεν ὅτι ¹⁴/
 αὐτὴ
 δια να γράφη ὁ Χρίστος τὸν ἀδελφόντου να τὸν προσκαλῆ ¹⁵/
 (εἶ)ς τὴν
 χαράντου (εἶ)ναι ὅλο τό ἐνάντιον ἔστοντας ὁ Γιοβάνος ¹⁶/
 γράφ(ει) τὸν
 Χρίστον, καὶ τὸν εὐχαριστᾷ ὅτι τὸν προσκαλ(εῖ) καὶ (εἶ)ς ¹⁷/
 τὴν μέσην
 τῆς γραφῆς φαίνεται ὅτι ὁ Χρίστος νατὸν προσκαλῆ ¹⁸/
 (εἶ)δέ πάλιν (εἶ)ς
 τό τέλος τῆς γραφῆς, πάλιν ὁ Γιοβάνος εὐχαρι¹⁹/
 στᾷ τὸν Χρίστον ἡ ὁποία
 γραφὴ ἐφάν(ει) πλαστή<.> βλέπον²⁰/
 τας ὁ Γιοβάνος ὅτι ἐφάν(ει) (εἶ)ς τὴν
 ρηθ(εἶ)σαν γραφὴν σφάλτης ²¹/
 ἄρχησεν να τὸν ὑβρίζ(ει) ὁ Γιοβάνος τὸν
 ἀδελφόν του Χρίστον ²²/
 καὶ να τὸν φοβερῖζη ἔμπροσθεν καὶ παρὸν στο
 κριτήριον, καὶ νατὸν ²³/
 ζητᾷ ὅτι νατὸν χρεωστῆ μερικὰ ὅπου νατὸν ἔδωσεν